

Posudek

na diplomovou práci J. Křížové

„Vyvlastnění u liniových staveb (zejména podle Energetického zákona a Zákona o elektronických komunikacích)“

Předkládaná práce se věnuje tuzemské právní úpravě vyvlastňování za účelem realizace tzv. liniových staveb podle energetického zákona a podle zákona o elektronických komunikacích. Její rozsah je celkem 69 stran psaného textu. Práce je členěna do tří částí, přičemž první se zabývá výkladem základních pojmů, druhá hmotněprávní úpravou vyvlastnění a třetí úpravou procesněprávní. Na práci je zapotřebí ocenit skutečnost, že staví nejenom na solidních teoretických základech, ale spojuje je i s praktickými zkušenostmi autorky. Autorka si zvolila nelehké téma, které má nejenom teoretické, ale i dalekosáhlé praktické konsekvence, reflektující komplikované prolínání jednotlivých pozitivních právních úprav a to jak z oblasti (hmotného i procesního) práva veřejného, tak i práva soukromého (vztah k jednotlivým soukromoprávním institutům, zejména k věcným právům k nemovitostem atd.).

První část práce se věnuje vymezení jednotlivých klíčových pojmů. Autorka se zde věnuje vymezení pojmu „stavba“ (a to jak v občanskoprávním, tak ve veřejnoprávním smyslu), pojmu liniová stavba a pojmu vyvlastnění. Neomezuje se přitom na výklad pozitivní právní úpravy, ale podává i historické konsekvence jednotlivých pojmů a poukazuje také na jejich interpretaci ústředními orgány státní správy. Je třeba ocenit, že u jednotlivých pojmů podává i komparativní výklad ve vztahu k novému občanskému zákoníku.

Druhá část se věnuje hmotněprávní úpravě vyvlastnění ve vztahu k tzv. liniovým stavbám v oblasti energetiky a telekomunikací (tj. v názvosloví stávající právní úpravy „elektronických komunikací“). Zde se autorka věnuje zejména hmotněprávním podmínkám pro provedení vyvlastnění a také vymezení tohoto pojmu s ohledem na platnou právní úpravu. Autorka zde správně analyzuje jednotlivé podmínky ve vazbě na limity dané v Listině základních práv a svobod a neopomíjí ani reference na existující judikaturu Ústavního soudu a na tuzemskou odbornou literaturu k tématu. Autorka se zde dále věnuje i přehledu minulých právních úprav ve zkoumané oblasti a poukazuje na řešení věcně-právních vztahů k dotčeným nemovitostech v dříve platných právních předpisech.

Třetí část se věnuje procesněprávní úpravě vyvlastnění. Autorka zde podává analýzu základních procesních institutů, tj. příslušných správních orgánů, vymezení účastníků řízení, náležitostí rozhodnutí, opravných prostředků a soudního přezkumu. Je třeba ocenit, že autorka se zde zdařile pohybuje na pomezí práva veřejného a institutů, které patří do sféry práva soukromého a to zejména s ohledem na znovuzavedení „dvoukolejnosti“ soudního přezkumu vyvlastňovacího rozhodnutí po 1. únoru 2013. I zde autorka podává přehled historických souvislostí, zejména s ohledem na vývoj názorů na režim soudního přezkumu. Stejně tak se autorka věnuje odchýlkám ve vztahu k právnímu rámci, zakotvenému v zákoně č. 416/2009 Sb. Autorka pracuje nejenom s právními předpisy, ale i s dostupnou tuzemskou odbornou literaturou k tématu a judikaturou.

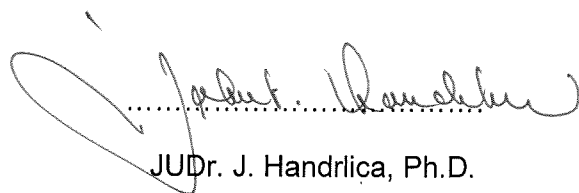
Je možné konstatovat, že autorce předkládané práce se podařilo zdařile skloubit teoretické zázemí s praktickými znalostmi jednotlivých aspektů analyzované materie. Autorka si zvolila docela komplikovanou materii, ve které se prolínají ne zcela přehledné právní úprava veřejnoprávní a soukromoprávní povahy. Jazyk práce je kultivovaný, práce je opatřena řádným poznámkovým aparátem.

Ve vztahu k obhajobě práce navrhuji, aby se autorka vyjádřila k následujícím otázkám:

- Autorka se na str. 20 až 21 věnuje neurčitému právnímu pojmu „veřejný zájem“ jako předpokladu pro provedení vyvlastnění. Jaký je její názor na skutečnost, že právní předpisy ad hoc u některých druhů staveb explicitně stanovují, že jsou zřizovány a provozovány ve veřejném zájmu (např. distribuční soustava v elektroenergetice - § 2 odst. 2 písm. a) EnerGZ, přenosová soustava v elektroenergetice - § 2 odst. 2 písm. 12 EnerGZ, výrobní elektrárny - § 2 odst. 2 písm. 20 EnerGZ atd.)?
- Autorka na str. 21 až 22 práce správně uvádí, že jednou z podmínek vyvlastnění je jeho provedení v minimálním rozsahu. Jaký je její názor na otázku rozsahu vyvlastnění podle EnerGZ ve vztahu k ochranným pásmům, které vznikají přímo na základě právní moci územního rozhodnutí (§ 46, § 68 a § 87 EnerGZ)? Jaký je v obecné rovině vztah mezi věcným břemenem a ochranným pásmem?
- V odborné literatuře byla vedena obsáhlá diskuze o možnosti, resp. nemožnosti provést vyvlastnění u již existující stavby. Jaký je názor autorky na tento problém?
- Autorka na str. 27 až 44 uvádí přehled dřívějších právních úprav a podává nástin řešení věcně-právní problematiky v těchto předpisech. Jakým způsobem by měla být prokazována práva k nemovitostem, zatíženým věcnými břemeny, zřízenými před 1. 1. 1995?
- Podle právní úpravy, účinné po 1. lednu 2013 je správním úřadem, příslušným pro vydání územního rozhodnutí u staveb přenosové a přepravní soustavy Ministerstvo pro místní rozvoj. Pravomoc k provedení vyvlastňovacího řízení ovšem zůstala nezměněna. Pokládá autorka tuto právní úpravu za optimální?

Téma, které si autorka zvolila, je relativně náročné. Autorka se s ním ovšem vypořádala výtečně a proto – s výhradou průběhu obhajoby – navrhuji hodnocení „výborně“.

V Praze, dne 2. 9. 2013

.....
JUDr. J. Handrlička, Ph.D.